

ми се глвѣ ѿ Глѣ ѿ Бгѣ, чий-то самъ азъ, и комѣто слѣжимъ,

24 И рече ми: не бойсе, Павле: ты трѣбѣва да предстаѣнешъ предъ Кесара: и ето Бгѣ ти дарова сички те който плыватъ съ тебе.

25 Заради тсѣва бжде те весели, ѿ мѣжїе: зашто азъ вѣрѣвамъ на Бгѣ, че така ще да бжде, какѣто ми бжде речено.

26 И трѣбѣва да бждеме исфжрлени на нѣкой островѣ.

27 И като настѣпнї четыринадесѣта та нощъ, когѣто се носехме нїе на самъ на тамъ по Адриатическо то море, околѣ полднощъ возмѣнѣсе на корабленнищъ те защѣо приближаватъ при нѣкоѣ сѣха землѣ:

28 И като премѣриха джлбочинѣта намерѣха двѣдесѣть сѣжена: и като преидѣоха малѣо (разстоѣнїе) пакъ премѣриха, и найдѣоха петнадесѣть сѣжена.

29 И понѣже се боѣха да не нападнатъ на каменити мѣста, фжрлиха четъри кѣтвѣ ѿ задна та страна на кораблягѣ, и молехмесе (Бгѣ) да самне.

30 И понѣже корабленнищъ те искаха да повѣгнатъ ѿ кораблягѣ, и спѣшаха вѣрка та въ морѣ то, съ извинѣнїе като че искатъ ѿ

прѣдна та страна корабелна да фжрлатъ кѣтвѣ те,

31 Рече Павелъ сотникѣ и на воѣни те: ако тѣа не ѿстанатъ въ кораблягѣ, вые не можете да се изѣвите.

32 Тогѣва воѣни те престѣкоха вжжета та на-вѣрка та, и ѿставѣха ѿ да падне вжжѣ.

33 И като щѣше вече да се разсамне, Павелъ молеше сички те да похапнатъ, и говореше: четъринадесѣтъ дѣнь е днѣсь, ѿ какѣто седѣте глѣдни, и нищѣо не стѣ вкѣсїли.

34 Заради това вы молимъ да поадѣте (да се оукрѣпите): зашто това е потрѣкно за сохранѣнїе то на вѣшѣа живѣтѣ: понѣже никомѣ ѿ васъ не щѣ да загїне ни влакнѣо ѿ глаѣта.

35 И като рече това, зѣхлѣвъ, и възблагодарї на Бгѣ предъ сички те, и преломї го и фанѣ да глѣде.

36 Тогѣва прїаха сички те дерзновѣнїе, и глѣдоха и онї.

37 Якехмесе въ кораблягѣ сички те двѣстѣ и седмдесѣть и шѣсть дѣши.

38 И като се насытѣха съ глѣтїе, ѿблѣгчїха кораблягѣ, зашто исфжрлиха пшеница та въ морѣ то.

39 Я когѣто се сжмна не познаѣха землѣ та: но со-